Quelle: https://manuscripta.at/?ID=911
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

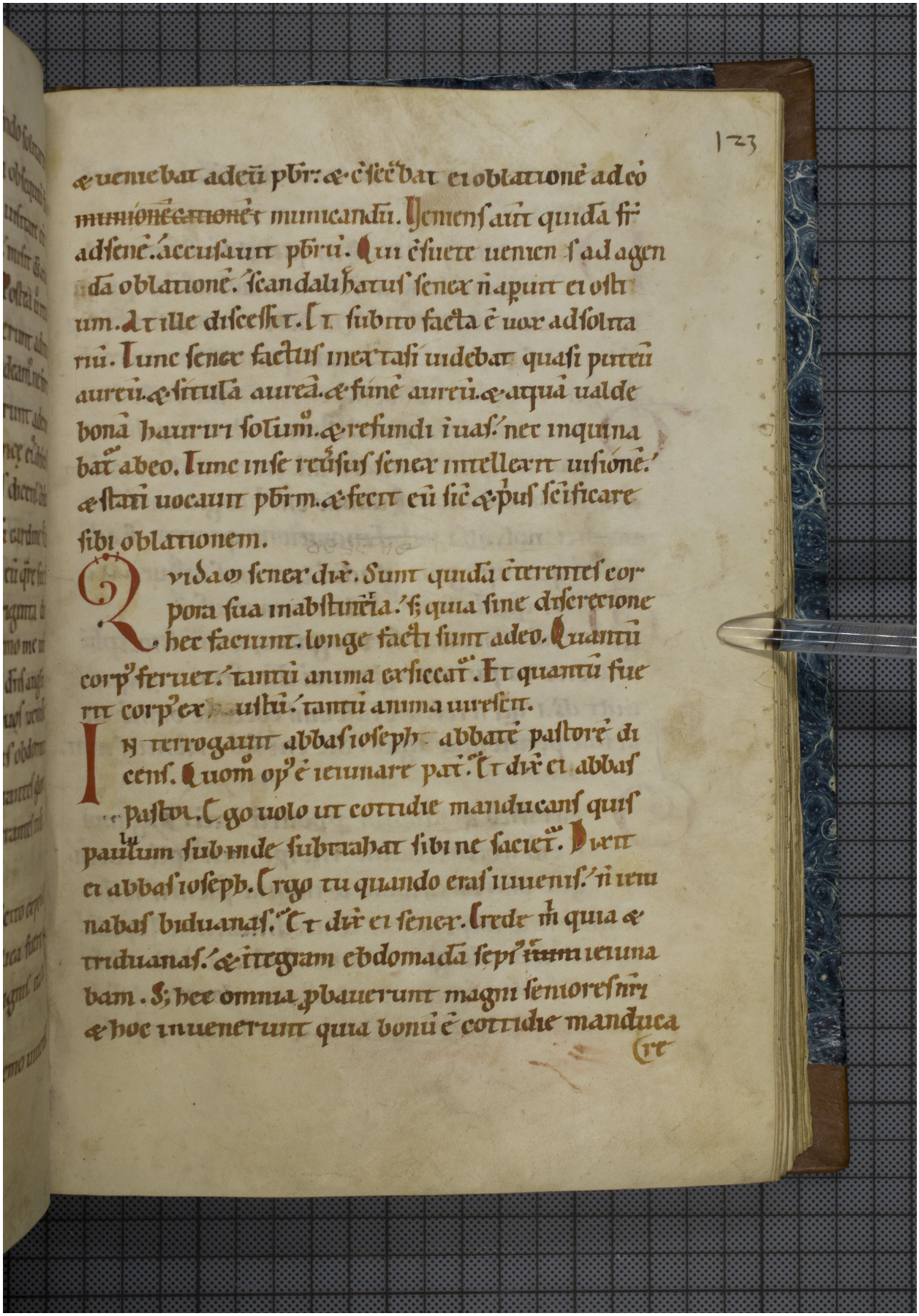

& veniebat adeu pbr: & c'sec'bat ei oblationē adeo
~~munionē cationē~~ t municandu. Venens aut quida fr
adsenē. accusaut pbru. Qui c'suete uenien s ad agen
da oblationē. scandalizatus senex n aput ei ostiu
um. At ille discessit. Et subito facta e uox adsolta
riu. Tunc senex factus inextasi uidebat quasi puteu
aureu. & situla aurea. & funē aureu. & aqua ualde
bona hauriri solum. & refundi i uas. nec inquina
bat abeo. Tunc in se reusus senex intellexit uisionē.
& stati uocaut pbrm. & fecit eu sic & pus scificare
sibi oblationem.

Quidam senex die. Sunt quida c'teremtes cor
pora sua in abstinēia. si quia sine discretione
hec faciunt. longe facti sunt a deo. Quantu
corp' feruet. tantu anima exsiccat. Et quantu fue
rit corp' ex ustu. tantu anima uuresc.

Interrogaut abbas ioseph abbate pastore di
cens. Quom op' e ieunare pat. Et die ei abbas
pastor. Ego uolo ut cotidie manducans quis
paulum sub inde subtrahat sibi ne saciet. Dixit
ei abbas ioseph. Ergo tu quando eras iuuenis. ni ieu
nabas biduanas. Et die ei senex. Crede mi quia &
triduanas. & integram ebdomada sepi ~~tum~~ ieuna
bam. Si hec omnia pbauerunt magni seniores nri
& hoc inuenerunt quia bonu e cotidie manduca
rt